

Publicerad 2012-12-04 22:12 av jamming223

Denna text bör inte misstolkas för självskadebeteende. Är bara en lek med orden och en känsla av att vara "kär" på ett underligt vis samtidigt som man lyssnar på Muse fantastiska musik och får inspiration.

Saxars skarpa skaft och sann förblindelse

Är elektroniserat fäst vid dig
Känner elektrovågor snudda vid min själ
Nuddar saxars skarpa skaft eftersom jag bara vill leka med något
En objektiv hyperaktivitet
Gentemot en så simpel sak
Som saxen
Kunde lika gärna
Vara en mjuk
Boll
Eller en penna
Att få underhålla mig själv med

Bara jag får fingra,
Trumma
Leka med något
Rastlös
Som jag är
i min inre energi
Såsom i fingrarna

Fingerspetsarna
Som söker orden
Orden för denna
Sanna
Äkta
Rena förblindelse
Att sätta ord
Vill skapa förståeliga mönster
Lätta att följa
Riva, repa
Fram något
Som är oåterkalleligt inristat

Kanske borde jag ta fram ett papper
Skapa den konst
Jag vill
Istället för att leka med orden

Och min objektiva hyperaktivitet

Förblindelsen

Så galet stark

En fascination som bländar mig totalt

Svetsar samman min själ

samtidigt

Tar sönder den i bitar

Obehagliga, skavande

Kvidande

Brusande

ljud

Rör vid mina trumhinnor

Och elektrovågorna

Strömmar genom min kropp

När jag försöker förstå alltets sammanhang

Känner på saxens skarpa skaft

Och söker

Den sanna förblindelsen

Den som tar mig till en futuristiskt

Vriden

Skruvad värld

Såsom musikens

Såsom din värld

Den sanna förblindelsen

Så ögonblicklig

Så magisk

Tillfälligt

Exceptionell

Repande

'Riv

Repande

'Riv

rivigt värre....

Ett klipp i luften

Saxar

Och förblindelse

Elektroniserat fäst vid dig

Jag tror jag tar

ett

Klipp!

Klipp!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren jamming223 med Poeter.se id #42685 innehar upphovsrätten